

Emil Zaitz

Kraków - Ludwinów, ul. M. Konopnickiej

Informator Archeologiczny : badania 14, 152-153

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KAMIEŃ POMORSKI
woj. szczecińskie
Stanowisko 2 /Stare Miasto/

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Władysław Garczyński. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Miasto wczesnośredniowieczne - umocnienia obronne /XI-XII w./ i średniowieczne /XV w./.

Prowadzono badania ratunkowe w wykopie fundamentowym zlokalizowanym przy zachodniej krawędzi ul. Bałtyckiej prowadzącej do przystani nad Zatoką Kamieńską.

Wykop o powierzchni 120 m² założono w północnej części wykopu fundamentowego wybranego średnio do głębokości 180 cm, gdzie w czasie mechanicznego kopania odkryto wewnętrzną ścianę wału obronnego i wczesnośredniowieczne warstwy kulturowe. Wał obronny usypany był z gliny i piasku, na którym od strony wewnętrznej miasta zalegały warstwy kulturowe z XI-XII wieku. W górnych partiach, po zewnętrznej stronie wału i na jego skłonie, odkryto duże głązy ułożone w kierunku północno-południowym z zalegającymi na nich szczątkami muru ceglanoego. Przypuszczać należy, że są to fundamenty i szczątki zachodniej ściany średniowiecznej bramy z XV wieku, która na skutek wadliwego posadowienia zaczęła osiadać na zewnątrz w kierunku północnym co wpłynęło na decyzję jej rozebrania.

Grunt w tym miejscu był mniej stabilny od występującego na wale wczesnośredniowiecznym, na którym została posadowiona część fundamentów. Różnica gruntów spowodowała przechylenie bramy grożąc ruiną. Brama ta znana jest z mapy Lubiniusa z 1600 r. gdzie przedstawiono widok miasta Kamienia od strony Zatoki uwzględniający m. in. mury obronne. Wynika z tego, że została rozebrana po 1600 r.

KARTOSZYNO, gm. Krokowa
woj. gdańskie
Stanowisko 7

patrz
okres lateński

KRAKÓW-LUDWINÓW
ul. M. Konopnickiej

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Emil Zaitz. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Relikty osadnictwa wczesnośredniowiecznego, późnośredniowiecznego i nowożytnego.

Badania ratownicze prowadzono w wykopie budowlanym usytuowanym po północnej stronie hotelu Kongresowego, po wschodniej stronie modernizowanego odcinka ul. M. Konopnickiej /budowa przejścia podziemnego pod jezdnią ul. M. Konopnickiej/. Na długości około 25 m rozpoznano warstwę kulturową o miąższości około 80-100 cm, zawierającą materiał zabytkowy z różnych okresów. W jej spągu stwierdzono pojedyncze ułamki naczyń glinianych datowanych na IX-X wiek oraz niewielką ilość ceramiki z okresu pomiędzy XI a XIII wiekiem. W części środkowej oraz w stropie warstwy zalegał materiał zabytkowy z późnego średniowiecza oraz z czasów nowożytnych.

Wydaje się, że rozpoznane relikty osadnictwa wczesnośredniowiecznego należy wiązać z południową krawędzią dużej osady odkrytej przy ul. Klonowej i Ks. Marka /por. Informator Archeologiczny, Badania 1971, s. 180-181/.

Materiał z badań przechowywany jest w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW-STARE MIASTO

Stanowiska:

ul. Kanonicza 1, 9, 11, 13

ul. Senacka 10, ul. Grodzka 65,

ul. Solskiego 11, ul. Straszewskiego

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Emil Zaitz pod kierunkiem doc. dr. hab. Kazimierza Radwańskiego. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Osadnictwo wczesnośredniowieczne, późnośredniowieczne i nowożytne, relikty późnośredniowiecznego muru obronnego Krakowa oraz gotyckiej zabudowy miasta.

Kontynuowano badania ratownicze w szybkach geotechnicznych oraz w wykopach budowlanych i instalacyjnych związanych z odnową zabytków Starego Miasta. Badania archeologiczne prowadzone były w następujących punktach:

- 1/ ul. Kanonicza 1 - pracami objęto piwnice i podwórze budynku oraz przylegający odcinek ulicy Senackiej. Odkryto nawarstwienia późnośredniowieczne i nowożytne /XIV-XX w./, w tym warstwy kulturowe z dużą ilością żużla żelaznego, datowane na okres od XIV do XVI wieku. Pod jezdnią ul. Senackiej odsłonięto kolejne odcinki średniowiecznej budowli wykonanej z kamieni wapiennych /fundament/ i cegły gotyckiej o układzie polskim /parta naziemna/. Według wstępnych ustaleń obiekt ten należy wiązać z XIV wiekiem,
- 2/ ul. Kanonicza 9 i 11 - w wykopach usytuowanych na podwórzu oraz na terenie oficyn rozpoznano wczesnośredniowieczne poziomy użytkowane oraz warstwy nasypowe z jądra wału obronnego, pochodzące